

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczuk

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

w sprawie S. P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 stycznia 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K.

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 kpk

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy S. P., oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i in. innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w M. Jako przesłankę, która – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości – przemawia za przekazaniem sprawy temu Sądowi, wskazał zły stan zdrowia oskarżonego, co uniemożliwia mu uczestniczenie w czynnościach procesowych w sądzie miejscowo właściwym i w konsekwencji przeprowadzenie i zakończenie procesu karnego przez ten sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest zapatrywanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości, o jakim mowa w art. 37 k.p.k. przemawia za

przekazaniem sprawy innemu, niż miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu również wtedy, gdy wymaga tego potrzeba szybkiego przeprowadzenia i zakończenia procesu karnego, który okazuje się mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2006 r., II KO 48/04, OSNKW 2006, z.2, poz.23).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej. Postępowanie jurysdykcyjne w tej sprawie (po uchyleniu pierwszego wyroku) rozpoczęło się w kwietniu 2012 r. Oskarżony brał w nim aktywny udział, stawiając się na kolejnych terminach rozprawy. Jednak w dniu 29 czerwca 2012 r. doznał zawału mięśnia sercowego. Jak wynika z przeprowadzonej przez sąd właściwy w listopadzie 2012 r. opinii biegłego kardiologa, oskarżony cierpi na chorobę niedokrwienną serca, jest po przebytych zawałach mięśnia sercowego, przeszedł zabieg kardiochirurgiczny w postaci pomostowania naczyń wieńcowych w krążeniu pozaustrojowym, cierpi na nadciśnienie tętnicze. Będzie zdolny do udziału w czynnościach procesowych w lutym 2013 r. – po zakończeniu rehabilitacji sanatoryjnej. Z opinii tej wynika ponadto, że jest celowa – biorąc pod uwagę całość obrazu klinicznego stanu zdrowia – zmiana miejsca prowadzenia procesu i przeniesienie go do sądu w miejscu zamieszkania oskarżonego.

W związku z powyższym, mając na uwadze również wiek oskarżonego (72 lata) oraz odległość od miejsca zamieszkania oskarżonego do siedziby sądu właściwego (ok. 150 km), stwierdzić należy, że określona w art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu została spełniona. Podkreślić przy tym trzeba, że stawiennictwo oskarżonego i udział w rozprawie w sądzie w miejscu jego zamieszkania będzie, w świetle powołanej opinii, możliwe.

W tym stanie rzeczy dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy oskarżonego S. P. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.

Dlatego należało postanowić jak na wstępie.